

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Quæ Meditationes Complectitur circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædicationis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

46. De grano sinapis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

MEDITATIO XLVI.
DE PARABOLA GRANI
Sinapis.

a Mat. 13. 31

SIMILE est regnum celo-
rum grano sinapis, quod
accipiens homo seminat in
agro suo, quod minimum
quidem est omnibus semi-
nibus: cum autem creue-
rit, maius est omnibus ole-
ribus. & fit arbor ita, ut volucres cæli veniant,
& habitent in ramis eius.

PUNCTVM I.

I.

PERPENDENDVM primùm, quid granum
hoc sinapis significet; ad tria præcipua
capita eius significata reuocando. Pri-
mùm enim significat, aut refert nobis ipsum
Christum Dominum, supremum regni celo-
rum Regem. Vt enim Sinapis granum externa
formâ est minimum inter omnia semina, ipso
aspectu vile, sine ferè colore, & odore grato,
magnum tamen est in virtute inflammata,
quam habet, quæ proditur, cum teritur & co-
meditur: ita Christus Dominus noster, qua
homo in externa specie paruus fuit & humi-
lis, & hominum minimus, aded vt per os Da-
uidis de se dixerit; a Ego sum vermis & non
homo; opprobrium hominum & abiectio plebis.

a Psal. 21. 7

At

At interius quoad animam, ac multò magis quoad diuinitatem fuit infinitæ virtutis & efficacitatis: intra se enim continebat omnes thesauros sapientiæ, bonitatis, & charitatis Dei, qua omnes ad se accedentes amore inflammabat: virtutem ita condiebat, vt eam comedere delectaret; eos à tepiditate & frigiditate purificabat, & peccatorum venenum ab eis remouebat, dissoluens infernalis serpentis opera: & vniuersim ea officia præstabat, quæ minimum hoc sed efficax tamen sinapis semen repræsentat. Sed tunc maximè suam virtutem ostendit, quando tot cruciatibus fuit in cruce contritus: & nunc etiam eandem ostendit, cùm à pijs ac deuotis in sanctissimo altaris sacramento comeditur: vbi verè granum sinapis appellari potest: quia in exteriori forma est minimus; quandoquidem in qualibet hostiæ sacræ particula, etiam minori quam sit granum sinapis, totus est Christus; sed internè tamen immensam habet virtutem, ad animas, illum comedentes, amoris igne inflammandas: est quæ instar condimenti suauissimi, quo omnes huius vitæ asperitates dulcescunt. O verbum diuinum, Fili æterni Patris, gratias tibi quantas possum maximas, quod eousque te demiseris, vt abiecto alioqui sinapis grano potueris comparari; adeoque hac paruitate delecteris, vt vsque ad finem mundi in hoc Sacramento velis in ea perseverare. Concede mihi, Domine, vt vsque ad finem vitæ meæ imiter te, me ipsum pro-

pter

Sacra Eucharistia est sicut granum sinapis.

propter te humiliando, sicut te humiliasti propter me. Amen.

II

Ex his fit, ut hoc sinapis granum referat etiam omnes iustos, cœlestis regni ciues, & Christi discipulos, qui ad eius imitationem externè quidem parui sunt, & in oculis hominum despecti; sed internè magnæ sunt virtutis & efficacitatis, ob charitatis magnitudinem, & spiritus feruorem, quem eò magis manifestant, quò maiores sustinent persecutiones & molestias, exemplo sui capitanei.

b Cant. 1.5.

Nigra, inquit, sum, sed formosa, filia Ierusalem, sicut tabernacula Cedar, sicut pelles Salomonis.

III.

Ex iisdem quoque efficitur, ut granum hoc sinapis virtutes illas exprimat, quibus regnum cœlorum obtinetur: nam & illæ in specie sunt parvæ, sed valore efficacissimæ. Fides enim diuinorum mysteriorum, quæ in Scriptura sacra reuelantur, externè videtur res parua, & contemptibilis: est tamen immensæ virtutis pro ijs, qui illa in meditatione conterunt & comminuunt: in qua meditatione ignis amoris accenditur. Sicut ait Apostolus c *Christum crucifixum, Iudæis quidem scandalum, gentibus autem stultitiam esse; ipsis autem vocatis Iudæis atque Græcis Christum esse Dei virtutem & Dei sapientiam*. Eandem considerationem adhibere licet circa humilitatem & obedientiam, & octo illas virtutes, quas qui possident, ipse

c 1 Cor. 1.
23.

Chri-

Christus d *beatos* appellavit: quæ omnino d *Mat. 5. 8.*
 in specie viles sunt, & mundus eas pro in- *Ec.*
 fortunijis habet; sed in rei veritate & internè
 adèd sunt pretiosæ, vt in eis beatitudinem
 veram, & regni cœlestis possessionem Chri-
 stus constituerit. O Deus omnipotens, qui
 vt omnipotentiam tuam manifestes, e qua *ci. Cor. 1. 27*
stulta sunt mundi, eligis vt confundas sapien-
tes: & infirma mundi eligis, vt confundas for-
tia, & ignobilia mundi & contemptibilia eli-
gis & ea qua non sunt, vt ea qua sunt destruas;
 & qui paruis & vilibus instrumentis maxi-
 ma operaris, vt non gloriatur omnis caro in con-
 spectu tuo in se, sed in te: Concede mihi, vt
 ex corde amem & amplectar res illas par-
 uas, quas tu elegisti; vt efficiar dignus, qui
 magnas, quas in paruis illis inclusisti, ob-
 tineam: Sim itaque ego, Saluator mi, sinapis
 granum, contemptu & cruciatibus contri-
 tus vt tu: vt æternam possim requiem obti-
 nere. Amen.

PUNCTVM II.

DEINDE considerandum, quomodo si-
 napis granum crescat, vt fiat magna
 arbor; & in quo eius hæc magnitudo
 consistat; ratiocinando circa tria illa quæ
 granum hoc repræsentat.

PRIMUM, sicut granum sinapis neces-
 se est vt seminetur in terra, ibique moriatur,
 & mittat radices; & tunc crescit, & extendit

ramos

I.

ramos tuos, & fit arbor: ita magna; vt cum prius omnium seminum fuerit minimum, ea proportione crescat, vt fit omnium olerum maximum; & cum esset vnicum & solum, innumerabilia alia sibi in omnibus suis proprietatibus similia proferat: ita Christus Dominus noster, cum se humiliasset, factus pro nobis homo, voluit instar grani sinapis, (& vt ipse alibi dixit, *a sicut granum frumenti*) in terra seminari, & in ea mori: Quia tota vita ipsius magnis mortificationibus fuit semper coniuncta, & postea in horto graues tristitias sustinuit, & in campo horrendis cruciatibus fuit occisus, & in alio horto sepultus, & sub terra collocatus, & hoc modo radices iecit vsque ad Lymbum; ex quo deduxit animas sanctorum Patrum, & gloriosus ad nouam vitam resurrexit: creuitque & ascendit ad tantum honorem & altitudinem, vt qui paulo ante iudicatus fuerat omnium hominum minimus, eo perueniret; vt tanquam caput, & supremus hominum & Angelorum Dominus adoraretur: & b *in nomine Iesu quod est super omne nomen omne genuflecteretur*, vt etiam impleretur illud Prophetæ c *in die illa erit germen Domini in magnificentia, & gloria & fructus terra sublimis*: quia genuit innumeros spirituales filios, in virtute & sanctitate sibi ipsi similes. O Redemptor dulcissime, vehementer gaudeo de ista tua magnificentia, quam, in præmium abiectiois prome susceptæ, obtinuisti. Felix tua d *mors, quæ nisi fuisset,*

a *Ioh. 12. 24.*

b *Phil. 2. 10.*

c *Isai. 4. 2.*

d *Ioh. 12. 24.*

fuiſſet, ſolus, vt tu dixiſti, manſiſſes; ſed quia illam ſuſtinuiſti: aded copioſum fructum attuliſti vt terram impleat, & cœlum au-geat. Et quandoquidem ignominioſa tua morte e exaltatus à terrâ, omnia ad te ipſum traxiſti, trahe etiam me quaſo vt per omnia tibi ſimilis efficiar. Amen.

DEINDE conſiderabo, omnes Chriſti diſcipulos, qui & ipſi grana ſinapis fuerunt, eâdem viâ ad imitationem eius creuiſſe, & factos fuiſſe arbores magnas, iuxta illud, quod prædixit de illis Chriſtus Iudæis lo-quens. *f Ecce ego mitto ad vos Prophetas & ſapientes, & ſcribas; & ex illis occidentis, & crucifigetis, & ex eis flagellabit in Synagogis veſtris, & perſequemini de ciuitate in ciuitatem.* Et de ipſis Apoſtolis dicit ipſe Apoſto-lus: *ſemper mortificationem Ieſu in corpore noſtro circumferentes: & idem Apoſtolus eiſdem applicat illud Pſalmi: h quia propter te mortificamur tota die: aſtimati ſumus ſicut oues occiſionis.* & tandem eo crescentes de-uenerunt, vt fierent principes Eccleſiæ, & fi-dem per totum orbem propagantes, innu-merabiles Chriſto animas lucrarentur: vt omnes propterea Patriarchas & Prophetas omneſque iuſtos veteriſtamenti, altitudi-ne excelluerint. Eodem modo creuerunt Martyres & Confeſſores: & ego ipſe creſ-cam; certò mihi perſuadens, quamuis ſim granum ſinapis in Eccleſiæ terra & in con-cluſo ſacræ religionis horto ſeminatum,

c Ioh. 12. 32

II.

f Mat. 23. 34

g 2. Cor. 4.

10.

h Pf 43. 22

Rom. 8. 36.

III. part. Medit.

L1

niſi

nisi me tamen mortificem, & mundo moriar, non cresciturum me in virtutibus & meritis; sed remansurum solum absque fructu bonorum operum, & lucro animarum: immò, quod deterius est etiã in ipsa oratione remansurum solum sine comite Deo, qui nihil delectatur agere cum immortificatis: si tamen verè mundo moriar, in his omnibus cresciturum.

III.

HINC fit, vt hac eadem via ipsæ virtutes crescant, adeoque altè ramos suos extendant, vt pertingant ad cœlum. Fides enim peruenit ad visionem Dei per contemplationem: quia suam conuersationem habet in cœlis: Spes peruenit ad delibandam premiorum cœlestium dulcedinem: Caritas ad perfectam cum Deo vnitionem crescit: Obedientia eousque progreditur, vt voluntatem Dei exsequatur in terra, sicut exsequuntur qui sunt in cœlo: & si i fiducia tanta est sicut granum sinapis, potens esset mentes ex vno loco in alterum transferre, & arbores eradicare & transplantare in mare, vt supra est declaratum.

i Mat. 17. 20
k Luc. 17. 6.

PUNCTVM III.

a Mat. 13. 32
a Mar. 4. 32
b Luc. 13. 19.

TERTIÒ considerandum est, qua ratione a granum sinapis ita fiat arbor, vt volucres cœli veniant, & habitent in ramis eius, & b sub eius vmbra requiescant.

IN quo est primū perpendendum, Christum Dominū multos ex se ramos produxisse, doctrinam videlicet Euangelij, quod prædicauit; legem perfectionis cum omnibus consiliis, quæ proposuit: sacramenta & sacrificia, quæ instituit; admiranda etiam exempla vitæ, quæ præbuit; miracula & insignia opera, quæ præstitit, cum cæteris gloriosæ vitæ suæ mysteriis, donec ad eam altitudinem ascendit, quam habet in cœlis. Ad hos ramos accedunt aues cœli, non aquilæ aut aliæ valde magnæ aues, quæ sunt figura superbiorum; sed aues exiguæ, animæ scilicet iustæ & humiles, illæ præcipuè quæ omnia terrena abiicientes, cupiunt per contemplationem in cœlis conuersari, ad quarum imitationem, sedebō ego magna quiete sub horum ramorum umbra, considerans fructuum eorum dulcedinem; & gaudens de protectione & tutela, quæ mihi ex eis accedit, dicens cum sponsa: *c sub umbra illius, quem desideraueram, sedi; & fructus eius dulcis gutturi meo.* Construam quod mihi nidum & habitationem in hisce ramis, in his mysteriis videlicet meditando, nunc in mysterio Præsepj, nunc volando ad arborem crucis, nunc ad ipsum cœlum Emphyreum, vbi totam meam fiduciam & amorem in Christo ponam: ibi cantica laudum & gratiarum actionis cantabo, ibi in noctibus tribulationum quiescam, & cibo animæ, quem inuenero, me sustentabo. Quis mihi det

c Cant. 2. 3.

alas auis, vt volem ad diuinam hanc arborē! O altissima & suprema arbor, etiam si ascendas altissimè, possum tamen ad te peruenire, volando alis contemplationis, quas tu mihi dederis! leua me, Domine, supra me ipsum, & supra omne quod creatum est; vt in te creatore meo, per infinita secula requiescam. Amen.

EADĒM ratione considerare licet, quòd Apostoli & sancti plurimos ramos produxerint, & per orbem vniuersum extenderint: doctrinam videlicet, quam prædicarunt; libros, quos conscripserunt; heroicās virtutes, quas exercuerunt: in quorum meditatione exercentur etiam spirituales animæ, se ipsas excitando ad eorum imitationem: vt, sicut illi creuerunt, & ipsæ crescant. Nominatim verò religiosi considerare possunt, suum fundatorem, & religionem ipsam, sicut granum esse sinapis; paruum in humilitate, vnde aliqui vocantur *Minores*, alij *Minimi*; & religionem nostram fundator eius appellauit *minimam Societatem Iesu*: sed vnaquæque tamen est magna in virtute; creuitque sicut arbor, extendens ramos suos per totum mundum, in varias domos & conuentus; & excellentibus sanctitatis exercitijs, bono animarum valdè vtilibus: quæ sicut aues cœli ab Spiritu sancto motæ, ad hosce ramos aduolant; in quibus suos nidos & mansiones perpetuas construunt, viuunt sub vmbra illorum; meditan-

Religionē
esse granū
sinapis.

tes &

tes & contemplantes vitas suorum Funda-
torum; eosque imitantes, sicut illi Chri-
stum fuerunt imitati; eorum regulas le-
gesque seruantes; Deumque canticis & mu-
sicis tam voeum quam affectuum laudan-
tes, ob continuata beneficia, quibus illos af-
ficit. Simul etiam conantur volare per om-
niam virtutum ramos, in quarum altissi-
mis gradibus nidos suos collocant, vt ad
culmen perfectionis, quam sunt professi,
perueniant.

O sapientia diuina, *cuius fructus sunt* c Eccl. 24.
honoris & honestatis, qui nos DEO gra- 23.
tiosos faciunt, Angelis amabiles, homini-
bus honoratos, & in toto mundo venerabi-
les: admitte me sub eius vmbra, eius flo-
ribus me conforta, folijs sana, fructibus
sustenta, & perpetuam in eius culmine ha-
bitationem mihi concede; vt semper cres-
cens in virtute, ad culmen perue-
niam gloriæ, in qua per infi-
nita secula requies-
cam. Amen.